

СОЛОШИНЕ МОЄ

Солошине моє, ти родом із віків,
Ти хліборобський край – край мужніх козаків.
Зійшла твоя зоря в дніпровському краю.
Між тисячами сіл тебе я впізнаю.

Лунав і спів, і плач з дніпровських берегів.
В часи випробувань мій рідний край горів.
Йшли в бій твої сини – козак то чи солдат –
За волю берегів, за долю білих хат.

А сестри й матері – від зорі й до зорі –
Плакали хліб гіркий, чорніший від землі...
Могили без хрестів рядами над Дніпром,
Скорботний сум навис над кожним тут двором...

Надією живем у праці, у борні:
Коли на берег наш прилинуть світлі дні?
Солошине моє, прадавній оберіг,
Ступаю, наче в храм, до тебе на поріг.
2011 р.